

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 709/2026
17.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Којић, председника већа, Александра Степановића, Јасмине Васовић, Слободана Велисављевића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела трговина утицајем из члана 366. став 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Горана Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Петровцу на Млави К.бр.52/2025 од 15.01.2026. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-179/26 од 07.04.2026. године, у седници већа одржаној дана 17.06.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Горана Петровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Петровцу на Млави К.бр.52/2025 од 15.01.2026. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-179/26 од 07.04.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави К.бр.52/2025 од 15.01.2026. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела трговина утицајем из члана 366. став 3. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити ако окривљени у року од једне године не изврши ново кривично дело. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, а оштећена је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-179/26 од 07.04.2026. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног и браниоца и потврђена пресуда Основног суда у Петровцу на Млави К.бр.52/2025 од 15.01.2026. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Горан Петровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев,

укине побијане пресуде и предмет врати измењеном већу на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног захтевом за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводећи да је пресуда заснована на доказу на коме се према одредбама ЗКП не може заснивати односно на споразуму о признању кривице директора дирекције ББ Спк.2/2018 од 22.01.2018. године, који је суд користио и приликом одлучивања о кривици окривљеног.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

У списима предмета се налази пресуда СПК 2/2018 од 22.01.2018. године, која је изведена као доказ чињенице да је окривљени ББ оглашен кривим за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. КЗ и у том смислу је правноснажна пресуда, као исправа – законит доказ.

Према томе, супротно наводима захтева, доказ није споразум о признању кривице директора дирекције ББ Спк.2/2018 од 22.01.2018. године, већ правноснажна пресуда СПК 2/2018 од 22.01.2018. године донета од стране надлежног суда у законитом поступку која је као исправа прочитана у доказном поступку, а на који није било примедби од стране учесника поступка, па су стога оцењени као неосновани наводи у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Поред наведеног, као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче се и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП јер из чињеничног описа радње извршења кривичног дела окривљеног не произилазе законска обележја кривичног дела трговина утицајем из члана 366. став 3. КЗ. Наиме, ни једна радња која је описана у изреци пресуде, а коју је предузео окривљени не представља противзакониту радњу обзиром да нема противзаконитог посредовања окривљеног, исти није искористио свој службени положај и стварни утицај налажући да се одустане од изградње завршног слоја асфалта предметог пута јер је поступао на основу овлашћења које има по закону.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

У конкретном случају, из изреке правноснажне пресуде произилази да је окривљени у време и место ближе описано у изреци пресуде, као службено лице,

председник Општине ..., у стању урачунљивости, свестан свога дела и да је исто забрањено, пре чему је хтео његово извршење, користећи свој службени положај и свој стварни утицај на службено лице ББ, директора ЈП Дирекција за ... Општине ..., посредовао да изврши службену радњу који не би смео да изврши, тако што је користећи описани положај утицао на ББ да изврши службену радњу коју не би смео извршити....на тај начин што је својим актом...утицао на окривљеног ББ да одустане од постављања горњег хабајућег завршног слоја од асфалт бетона., који су послови били уговорени и обухваћени пројектом, иако за то није био овлашћен у име Општине ..., јер Општина није била уговорна страна, нити наручилац овог посла, те је услед тога ББ у име „Дирекције за ...“ као наручилац одустао од извођења ових радова, а супротно уговореним обавезама.

Из изреке правноснажне пресуде јасно произилазе радње које је окривљени АА конкретном приликом предузео – користио службени положај да би утицао на ББ да изврши службену радњу коју не би смео извршити, па су супротни наводи браниоца окривљеног којима се истиче да радње окривљеног нису описане од стране овога суда оцењени као неосновани.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Горана Петровића, Врховни суд је, на основу члана 491. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Којић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић